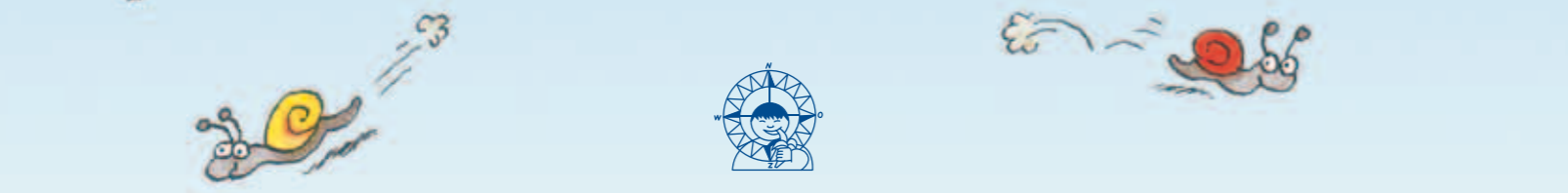

Er komt voor het eerst een meisje babysitten op de Smoezelkinderen. Enthousiast maakt ze een gezonde groentesoep en ruimt ze het huis op. De Smoezeltweeling kijkt verschrikt toe, want Smoezels houden helemaal niet van orde en de soep ruikt verschrikkelijk vies! Ze grijpen in als baby Smoezel onder de bontgekleurde uitslag zit van de wasbeurt die hij krijgt. Zo kan het niet langer!

Een Vier Windstreken Prentenboek

ISBN 978 90 5116 302 5

 9 789051 163025

Erhard Dietl
 De Smoezels en de nieuwe oppas

De Vier Windstreken

Erhard Dietl

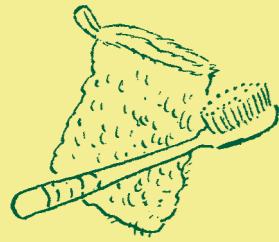
De Smoezels en de nieuwe oppas

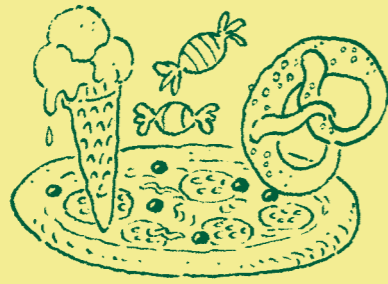
De Vier Windstreken

Smoezels wassen zich nooit en ook tandenpoetsen doen ze niet.

Alles wat jij lekker vindt, vindt een Smoezel vies.

Ze zijn gek op afval, vooral als het stinkt en beschimmeld is.

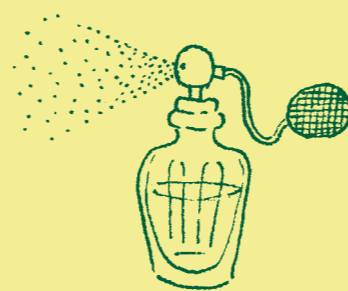
Ze eten smoezelsoep met visgraten of schoenzoolschnitzel met schetentaart.

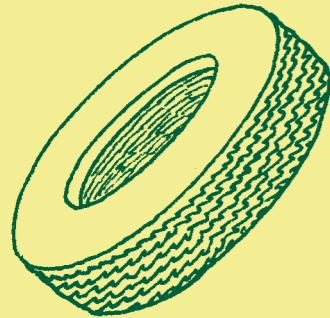
Hoe smoezeliger iets ruikt, hoe lekkerder een Smoezel het vindt.

Van lekkere luchtjes worden ze misselijk.

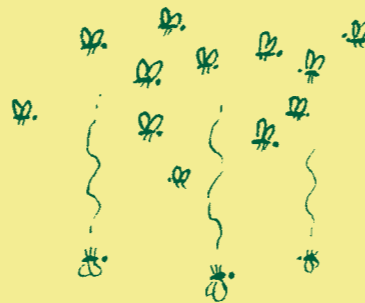
Smoezels zijn zo sterk dat ze een autoband wel 19 meter ver kunnen gooien.

Ze dansen graag in modderplassen.

Vliegen vallen flauw als ze de adem van een Smoezel ruiken.

Vuurkontje is de huisdraak van de Smoezels. Hij vliegt ze overal naartoe.

Dit is een Smoezel

Smoezels gaan slapen als ze daar zin in hebben. Soms 's nachts, soms overdag.

Met hun drie hoortjes horen ze hoe mieren en kikkers scheten laten.

Smoezelhaar is zo dik dat je het niet met een schaar kunt knippen.

Hun grote knobbelneus wordt vrolijk van alles wat vreselijk stinkt.

Een Smoezel eet alles met zijn sterke tanden: glas, ijzer, hout en steen.

Smoezelspierballen zijn zo hard als staal.

Een smoezelbuik kan alles verdragen. Smoezels hebben nooit buikpijn.

Smoezels stampen graag in de modder en het afval.

Erhard Dietl

De Smoezels en de nieuwe oppas

Van De Smoezels is ook het volgende boek bij De Vier Windstreken verschenen:
De Smoezels vieren een verjaardag
App voor iPhone en iPad bij *De Smoezels vieren een verjaardag*

Bezoek ons op internet: www.vierwindstreken.com. Hier kunt u zich aanmelden voor onze nieuwsbrief en alle boeken en aanverwante artikelen vinden die leverbaar zijn.

Nederlandse tekst van Hedi de Zanger
Oorspronkelijke titel: *Die Olchis - Wenn der Babysitter kommt*
© 2013 De Vier Windstreken, Rijswijk, voor de Nederlandse uitgave
© 2005 Verlag Friedrich Oetinger, Hamburg, Duitsland
© Tekst en illustraties: Erhard Dietl
Alle rechten voorbehouden. Gedrukt in België
NUR 273, 274 / ISBN 978 90 5116 302 5

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze dan ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

De Vier Windstreken

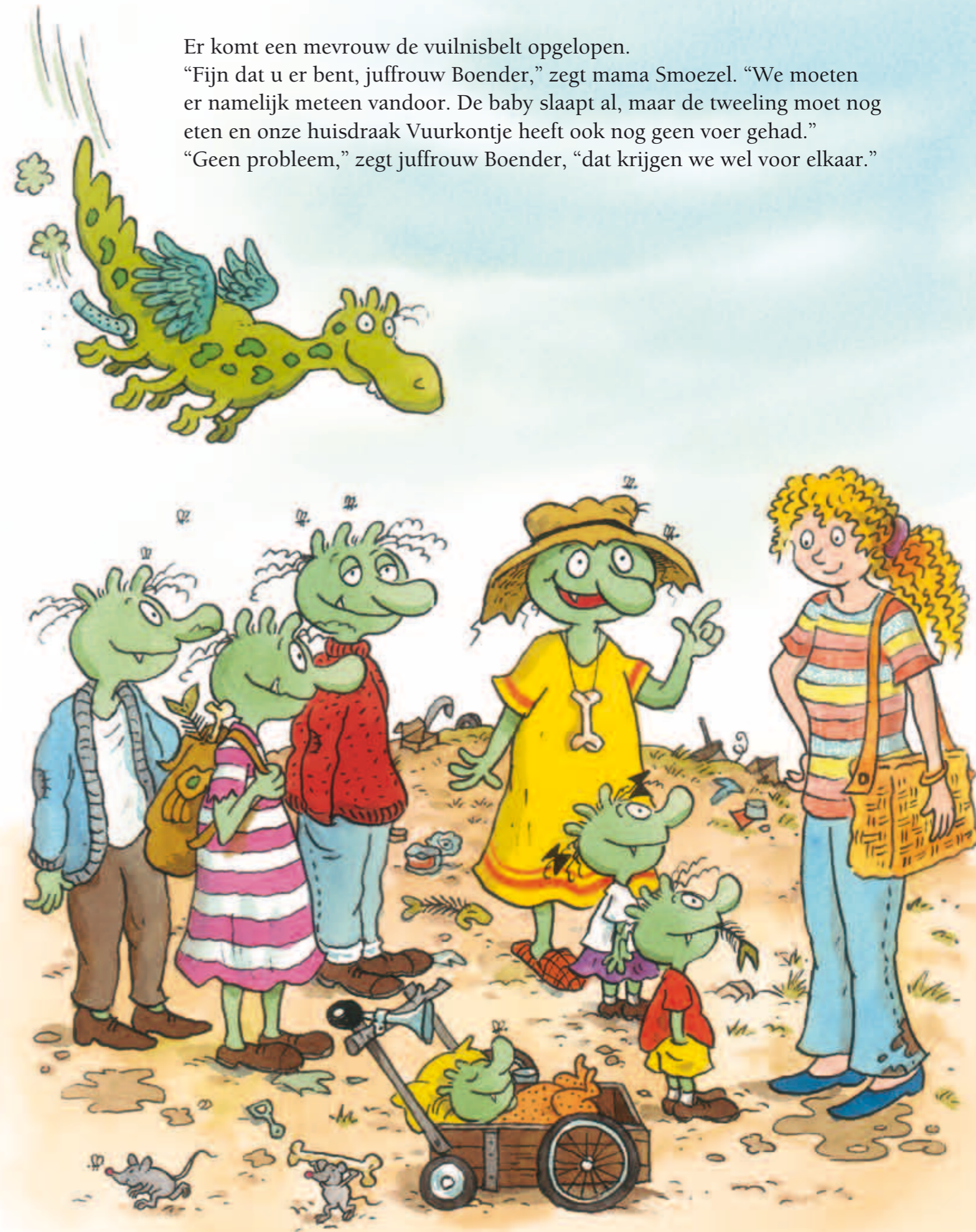
Op de vuilnisbelt van Stinkstad woont de familie Smoezel in een gezellige Smoezelgrot. Het zijn mama en papa Smoezel, opa en oma Smoezel en de drie Smoezelkinderen. Het liefst smikkelen ze van alle viezigheid die elke dag vers naar de vuilnisbelt wordt gebracht.

Voor vanavond heeft mama Smoezel een kinderoppas geregeld. “We moeten naar een vergadering in Stinkstad,” zegt ze.

“De burgemeester wil een grote vuilverbrandingsfabriek bouwen. Slijmerig slijk en tenenkaas, ze kunnen ons lekkere vuilnis toch niet zomaar gaan verbranden? Kijk, daar is de oppas al.”

Er komt een mevrouw de vuilnisbelt opgelopen. “Fijn dat u er bent, juffrouw Boender,” zegt mama Smoezel. “We moeten er namelijk meteen vandoor. De baby slaapt al, maar de tweeling moet nog eten en onze huisdraak Vuurkontje heeft ook nog geen voer gehad.” “Geen probleem,” zegt juffrouw Boender, “dat krijgen we wel voor elkaar.”

“Slijmerig slijk en tenenkaas, tot straks!” roept opa Smoezel.
Juffrouw Boender zwaait de vier Smoezels uit.
Dan draait ze zich om naar de Smoezeltweeling.
“Zo, dame en heer, wij gaan het vast en zeker gezellig hebben,” zegt ze vrolijk.

Het parfum van juffrouw Boender ruikt zo fris als een voorjaarsbriesje.
“Dikke kikkerbil,” gruwelt het ene Smoezelkind en hij knijpt zijn neus dicht.
“Vette bagger,” fluistert het andere Smoezelkind instemmend.

Juffrouw Boender zet haar tas op tafel. “Zo, dan ga ik maar eens aan het avondeten beginnen,” zegt ze.

“Wij lusten alleen maar stinksoep!” roept het ene Smoezelkind.

“En schoenzoolschnitzel,” zegt de ander.

Juffrouw Boender lacht. “Laat ik nu net van alles meegebracht hebben voor een gezonde groentesoep!” Ze haalt paprika’s, champignons, wortels en aardappels uit haar tas.

“Oh oh, dat is linke soep!” roept de Smoezeltweeling verschrikt.

Voordat ze gaat koken boent juffrouw Boender eerst de pannen van mama Smoezel schoon. Ze zijn vreselijk vies! Juffrouw Boender trekt haar neus op. Daarna snijdt ze de groenten en zet ze de pan op het vuur.

“Wij lusten geen groentesoep!” roepen de Smoezelkinderen als ze aan tafel zitten.

“Wij eten alleen Smoezeleten!”

Snel nemen ze een paar happen glas en schoenzool. Ze kauwen stevig met hun sterke tanden.

“O nee!” roept juffrouw Boender geschrokken. “Houd daar onmiddellijk mee op! Daar krijgen jullie toch buikpijn van.”

“Nee hoor, Smoezels hebben nooit buikpijn,” zegt het ene Smoezelkind.

Hij laat zo’n harde boer dat een vlieg van schrik flauw valt.

Nu heeft ook juffrouw Boender geen trek meer in de groentesoep.

